9de JAARGANG CURACAO DEN 17n. DECEMBER 1892 No 468

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag. Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2.— met vooruitbetaling. Voor het Buitenland per jaar fl. 10,— Afzonderlijke nummers fl. 0,25. Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, No 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIS.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra. Su prijs di Abonnement ta fl. 2.— pa tres luna, pagar padilanti. Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja. Un number só fl. 0,25. Un annucio di 1 té 7 regel fl 0,50, cada regel mas fl. 0,07½.

De eerste pelgrimstocht naar Rome ter opening der feesten van 's Pausen bisschops-jubilé

Aan de Vereeniging der dames van het H. Hart, schrijft *le Moniteur de Rome*, vertegenwoordigd door een talrijk gezantschap, bestaande uit de Eerw. Oversten der opvoedingsgestichten welke die vereeniging te Rome en Italië bezit, en door de gedelegeerden uit de verschillende huizen in Frankrijk, België en Engeland overgekomen — komt de eer toe de pelgrimstochten naar Rome ter gelegenheid der Jubilé-feesten van onzen H. Vader den Paus geopend te hebben.

Bij dit gezantschap waren ook aangesloten de leerlingen der drie opvoedingsinstituten, die de Dames van het H. Hart te Rome besturen, ook de leerlingen hunner verschillende stichtingen in Italië, benevens vele andere personen die afdeelingen der Vereeniging vertegenwoordigden: zoodat het geheele gezelschap uit niet minder dan 500 personen bestond, die zich in de zaal van het Consistorie bevonden waar de audientie zou plaats hebben.

Ten kwart na elven trad Z. H. met lichten maar vasten tred de zaal binnen. Op zijn gelaat lag de uitdrukking van vaderlijke vreugde die zijn hart gevoelde bij het eerste en treffende bewijs van geloof en kinderlijke verknochtheid bij gelegenheid van Zijn Jubilé. Hij was vergezeld van negen Kardinalen, zes Bisschoppen en eenige waardigheidsbekleeders.

Bij zijn binnentreden werd de Paus begroet door een Hymne voor deze gelegenheid vervaardigd, waardoor hij zichtbaar getroffen werd en waarover Hij zoo voldaan was, dat hij verzocht haar nogmaals uit te voeren. Daarop trad een der Dames van het H. Hart naar den pauselijken troon en gaf de gevoelens die allen op dit oogenblik bezielden in de volgende woorden weêr:

Heilige Vader.

Wederom is onze ZeerEerw. Generale Overste verstoken van de eer en den troost in eigen persoon aan de voeten van uw Heiligheid haar nederige hulde, haar kinderlijke wenschen neêr te leggen. Gewaardig U, heilige Vader, ons toe te staan het in haar naam te doen, want de gevoelens van onze eerste Overste zijn dezelfde als die van alle leden der vereeniging van het H. Hart. Zij acht zich gelukkig den dag van Uw Bisschoppelijk-jubilé te hebben mogen voorkomen en betuigt luide dat de innige en onverbreekbare verknochtheid aan den H. Stoel en zijn hoogen Bekleeder immer de karaktertrek en een der schoonste sieraden onzer Vereeniging zijn zal.

Hoemeer de vijanden der H. Kerk hun woede en stoutmoedigheid verdubbelen des te meer gevoelen wij behoefte, U onze kinderlijke toewijding te betuigen. Gij weet het H. Vader, Uwe smarten zijn onze smarten, Uwe vreugde onze vreugde, Uwe strijd moet ook onze strijd zijn. Zijn wij niet geroepen om slachtoffers te wezen van het goddelijk Hart van Jezus; slachtoffers voor de H. Kerk en de zielen? Gewapend met den H. Rozenkrans zullen wij strijden door gebed en daden, door liefde en opoffering: strijden om den triomf te verhaasten der H. Kerk, om in Uw schaapstal terug te voeren een groot getal verdwaalden; om door een degelijke christelijke opvoeding trouwe kinderen op te kweeken die U de onverschilligheid van zoovele ondankbare zonen zullen vergoeden"........

Hierna verzocht spreekster voor de geheele vereeniging en in het bijzonder voor hare algemeene Overste den Pauselijken zegen.

Staande voor zijn troon antwoordde de H. Vader met bewogen doch krachtige stem met de volgende redevoering, in het fransch uitgesproken.

"Het is voor Ons een vertroosting te midden Onzer bedruktheden te zien, dat dank zij uw vromen pelgrimstocht, Ons bisschoppelijk jubileum in zekeren zin wordt ingewijd onder de auspiciën van het H. Hart van Jesus. Door uw roeping, door uw religieuze professie zijt gij inderdaad bijzonder toegewijd aan het goddelijk Hart, de bron en het symbool der christelijke liefde, die alle geloovigen, van welk gewest ook, vereenigt en hen tot eenzelfde geestelijke familie vormt met den Plaatsbekleeder van Jesus Christus tot hoofd. Uw harten zijn allen van deze liefde geheel vervuld en zij heeft u ook aangespoord, om het eerst te komen aan het hoofd van een talrijke jeugd, om Ons ter gelegenheid van Ons naderend jubilé uw wenschen en uw gebeden met de verzekering van uw kinderlijke gehechtheid aan te bieden.

"Weest welkom, beminde dochters, en daar gij, zooals gij zooeven zeidet, verlangt in alles Onze gevoelens te deelen, weest gelukkig in de vreugde, welke gij Ons thans bereidt. Wij verheugen Ons in uw godsvrucht, in uw edelmoedge gezindheid. Wij verheugen Ons over de weldaden, welke gij deze kinderen en hun talrijke gezellen doet geworden. De opleiding, welke gij u beijvert hun te schenken is, wij weten het, bij uitstek christelijk en practisch. Gij tracht hen van hun kindsheid af te vrijwaren tegen de gevaren en hen voor te bereiden op hun groote verplichtingen als echtgenooten en moeders. Door u aldus toe te wijden aan de christelijke opvoeding der jeugdige leerlingen, welke de Voorzienigheid u heeft toevertrouwd, draagt gij voor een aanzienlijk deel bij tot het welzijn der Maatschappij en dat der in onze dagen zoo vervolgde Kerk.

"Volhardt, geliefde dochteren, in uw heilige en edele taak: werkt door uw ijver, uw naastenliefde, uw zelfverloochening en gebeden in uw kring voort aan de zegepraal van den godsdienst. En gij, dierbare kinderen, zegt immer Gode dank, dat Hij u geplaatst heeft onder de hoede van zulke wijze en deugdzame vrouwen, die uwe werkelijke belangen zoozeer voorstaan. Gehoorzaamt haar, trekt voordeel uit hare lessen, volgt immer met onderworpenheid hare moederlijke raadgevingen. Weest oprecht, godsdienstig en groeit op in de beoefening van christelijke deugden en in het verwerven van kundigheden, die u nuttig zijn. En wanneer gij voorgoed het gebouw, waar gij uwe jeugd hebt doorgebracht, verlaat, zult gij in uwe harten de onuitwischbare herinnering medenemen aan de schoone voorbeelden, welke gij hebt bewonderd, aan de heilzame lessen, welke gij hebt ontvangen. Te dien einde en als onderpand van Onze vaderlijke genegenheid verleenen Wij aan allen, die hier aanwezig zijn, aan de religieuzen, aan de leerlingen, aan allen, welke zij vertegenwoordigen, aan het Genootschap van het H. Hart en in het bijzonder aan de algemeene overste, den apostolischen zegen."

Hierna liet Z. H. eenigen tot de voetkus toe en nam de geschenken in ontvangst die hem werden aangeboden, waaronder een gift van 50,000 francs en een kostbaar Ostensorium, verrijkt met edelgesteenten.

Nog eenmaal zegende de Paus met

FEUILLETON.

Napoleón i e gefe Delelée

(*Continuación i Conclusión.*)

Dia di recepción solemne di toer diputación di imperio, él a bai Tuleries coe nan. Den sálanan dje castiljo, bo no tabata mirá sinó vestídonan bordá i unifórmenan elegante. Generalnan den París, curpa diplomático i géfenan di varias administración, diputación di departaméntonan coe nan prefecto i nan maire, tabata distinguí nan coe nan faja tricolor — toer tabata presente i reuní na grupo innumerable; cuchechando, nan tabata spera yegada di Emperador.

Entre un dje grúponan bo ta mira un oficial di noble i alta estatura, bistí coe un uniforme mui simple i algo envejecé. Ni un condecoración ta cologá na su garganta ni ta adorná su pecho: él ta é único contraste entre toer e oficialnan aljí presente. I ta kende él tá...... ta e gefe Delelée.

Presidente dje gefe su sección a presentá i él tabata mui inquieto. Bien poco bao di su antiguo companjeronan di arma parcé ta reconocé e oficial. Esnan di más animoso ta coemindéle únicamente coe un inclinación di cabez apenas perceptible, prueba di nan intranquilidad i compasión, i esnan di mas prudente no ta honréle ni coe un simple mirada. El mes sinembargo ta aljí pará, resuelto i calma.

Porfin e dos bándanan di porta a abri i un portero a gritá na alta voz: "Emperador, señores!"

Su Magestad a doena algun paso den e sala, i él a papiá algún palabra de corrida coe e presidéntenan di cada diputacion. Ora emperador a yega delanti dje diputación des Doubs i koe él a entretenéle un ratico coe e valiente M...., él kier a continuá mas adilanti; ma di repente su vista a cai ariba un oficial enteramente desconocido p'éle. Sorprendí él a keda pará i él a dirigí e diputado su pregunta acostumbrada:

— "¿Ta kende bo ta?"

— "¡Sire! ¡mi ta e gefe Delelée, antiguo edecán di general Moreau!"

E palabranan aljí papiá coe un voz firme, en medio di un silencio general, producí pa presencia dje soberano di Francia, a retumbá den e sala.

Emperador a retrocedé un paso i él a fijá e gefe coe un mirada penetrante, investigadora. — Esai no a haci Delelée perdé, ni lo más mínimo, su calma, su presencia di ánimo, ma únicamente él a haci un chiquita inclinacion.

E mariscal M.... a bira pálido cual un cadáver.

Emperador a coeminzá atrobé; "¿Kiko bo a bin busca aki?"

— "Lo ke ta hopi anja caba mi ta exigí, ¡Sire! koe Su Magestad dignéle bisá mi ki falta mi a cometé ó restablecé mi den mi rango."

Bao di esnan koe tabata basta cerca pará pa por a tendé e preguntá- i contestaciónnan, bien poco di nan noemá por a respirá libremente.

Porfin un sonrisa a presentá den cara di Emperador. El a hibá su índice na su boca, i yegando atrobé cerca e gefe, él dice: "Aljí riba tin algún dificultad hací; ma no largá nos papiá más di tal asunto."

Napoleón a siguí camná bai, ma apenas él a aléjéle 10 paso fó dje diputádonan di Besançon, koe él a bolbé birá i bai pará delanti dje gefe.

— "Señor ministro di guerra," Su Magestad dici, "scirbí nomber djé oficial aki i procurá recordá mi riba dj'éle. El ta cansá di su vida desocupada; nos kier doenéle con ké hací."

Después di audiencia toer aljí presente a rondoná e gefe, nan tabata bracéle; nan tabata carguéle coe felicitación; á porfía cada un kier a ser di promer, i apenas él tabata na estado di corresponde é apretón di manoe di toer su amígonan.

General S...., koe e día anterior, no más, a aumentá inquietud dje mariscal, demoestrando su admiración riba atrevimiento di Delelée, a pasá su braza largoe riba schouder di toer esnan koe tabata al rededor dje gefe, i cogiendo su manoe sacudí cordialmente, él dici coe n'éle:

— "¡Delelée! cordá bon koe mi ta sperá bin almorzá maján."

Dos día después dje escena aki, pasá na corte, e gefe Delelée a recibí su nombramiento como gefe di estado mayor di ejército na Portugal, mandá pa duque d'Abrantés.

Bien pronto él a alistéle, i promer él bai, él tabatin ainda un audiencia di despedida cerca emperador koe dici coe n'éle:

— "¡Gefe! mi sabi koe ta inútil di recordá bo pa bo recobrá toer e tempoe perdí. Mi ta spera koe lo dura bien poco pa nos toer dos ta satisfecho di otro."

Ora e valiente gefe Delelée a regresá djé última audiencia, él a declará koe awor no falta nada más pa su dicha ta completa, sino un ocasión propicia pa él largá despedazéle pa un homber koe a conocé, ta bon, e medio di cicatrizá e heridanan di un largo disfavor. —¡Tan grandi tabata dominio koe Napoleón tabata ejercé toer animo! Bien pronto e gefe a traversá Pirinéos yegá España, oenda Junot a recibiéle coe braza habrí.

E ejército na Portugal koe duranti dos anja a bringa coe forza contra habitante dje reino aljí i contra inglésnan, a sufri masjá. Soldánan tabata carecé di víveres i vistí. E gefe nobo di estado mayor a haci toer lo posible pa repará lo malo i lo defectuoso; y ya e guerréronan a coeminsá alegrá nan di consecuéncianan benéfica di su presencia cerca ejército, ora e gefe Delelée a enfermá na resulta di esfuerzos fuerte i extraordinario, i él a expirá promer di tabata na posibilidad di satisfacé speránzanan di emperador. FIN.

vaderlijke teederheid de geheele vergadering, die Hem daarop door levendige uitingen van liefde en gehechtheid begroette. Eindelijk, voordat Hij de zaal van het consistorie verliet, gaf Z. H. zijne algeheele voldaanheid te kennen over deze schoone audientie aan de vertegenwoordigers der Centrale commissie ter uitvoering der Jubiléfeesten en in het bijzonder aan haar waardigen en ijverigen president, Mgr. Radini-Tedeschi.

Deze eerste pelgrimstocht tot viering per pauselijke Jubiléfeesten is een heerlijke opening der anderen die volgen zullen. Behalve de engelsche pelgrimstocht, die reeds aangekondigd is en zich onder geleide van den hertog van Nortfolk in Februari op weg zal begeven, spreekt men in Frankrijk reeds van twee andere: de een door de graaf Yvert georganiseerd, de andere door de paters Augustijnen. In Spanje wordt een groote pelgrimage voorbereid, die in April te Rome zal zijn; en een andere in Nederland, waartoe het initiatief reeds door de Bisschoppen genomen is.

Den grijzen Opper-Priester mogen deze huldeblijken in de droevige tijden, die Hij doorleeft een balsemenden troost zijn en het luid sprekende bewijs van de liefde Zijner dankbare kinderen.

EEN WEDERWOORD

Op gevaar af van er nogmaals op gewezen te worden, dat wij van "kibbelen" houden, wagen wij, na het schrijven van den heer J. N. M. in "De Vrijmoedige" van ll. Donderdag, nog een wederwoord. Het kan echter kort zijn. Na al wat wij reeds gezegd hebben, meenen wij met een paar bemerkingen te kunnen volstaan.

Wij hebben de eer niet den heer M. te kennen; wij weten geen enkele der "eigenaardigheden, welke zijn persoon karakteriseeren" en kunnen daar dus ook niet in ons laatste artikel op gewezen hebben. Maar wij maken onderscheid tusschen den persoon en den schrijver; over dezen, zooals hij zich aan het publiek toont, spraken wij en dit onderscheid werd door den heer M. over het hoofd gezien.

Wij hebben, voorzoover wij weten, niemand beleedigd; hadden wij dit gedaan, dan ware het onze plicht geweest *amende honorable* te doen; nu wordt ons door den heer M., tegen wien wij niets hebben en die nog wel de goedheid had, ons *sub rosa*—in een courant!—een taak te willen verlichten, de hand der verzoening aangeboden. Waarlijk, dat is iets nieuws.

Wij waren ook niet "gepiqueerd" over het "roeien met de riemen, die hij (zij ?) heeft."—Het vroegere *zij* is nu een *hij* geworden.—Wij wisten ook niet dat *wij* de eer hadden daarmede door den heer M. bedoeld te worden. *Hij*, *zij* en *haar* werden in den aanhef van het vorige ingezonden stuk zóó door elkaar gehaspeld, dat het moeilijk viel, te vatten van wie gesproken werd: van den redakteur van den "Amigoe", of van de redaktie, of van de katholieke Kerk. Nu wij weten, dat met die riemen onze argumenten bedoeld werden, zijn wij tevreden; die kunnen de vergelijking met de bewijzen van den heer M. nog wel doorstaan.

De schrijver door ons aangehaald, geeft in het kort weer, wat de kritiek der historie in de laatste jaren over Las Casas aan het licht heeft gebracht; hier kan geen spraak zijn van vergissen. Wat Hefele, Baumstark en anderen in den breede over de beschuldigingen tegen Las Casas in het licht gaven, wordt door dien schrijver in een klein bestek samengevat. Met genoemde critici op historisch gebied kan geen Cantu, naar wien de heer M. ons verwijst, vergeleken worden. Van de acht en twintig bekende werken van Cantu zullen wij zeker zijn *Storia Universale*, die het eerst in 1837 verscheen, open moeten slaan. Deze compilatie, meest uit fransche en duitsche geschiedschrijvers, staat in geenen deele als een critisch historisch werk bekend. Hiermede is evenwel niet gezegd, dat daarin de lofrede van bisschop Gregorius over Las Casas niet juist zou weergegeven worden. Overigens hopen wij met genoegen kennis te nemen van de andere bronnen, die de heer M. ons aanwijst.

Voor wij van den heer M. afscheid nemen, houde hij ons nog een enkele bemerking ten goede.

De „toon", die niet door ons, maar door den heer M. zelven "aanmatigend" is genoemd, en waarvan hij niets bespeurt, spreekt uit zinnen als deze, b. v.: Leg de brochure van W. ter zijde, schrijf niet over het afdingen op de waarheidsliefde van Herrera door meerderen, maar wees er van overtuigd...... enz. Hoe vaderlijk! Wij bepalen ons bij dit enkele voorbeeld.

Voor de nederlandsche letterkunde is dit ingezonden stuk geen aanwinst. Die "gemoedige mensch"; dat terugbrengen van "al de riemen tot één"; dat "wij roeien niet, maar stippen aan"; die "sympathie voor den naam van dien afgestorvene": en dat "uitlegging van de geschiedenis geven", verraden een vrij groote verwaarloozing van stijlvormen. Maar het beste paard struikelt wel eens.—

Hiermede meenen wij onze artikelen over: De katholieke Kerk en de slavernij te mogen sluiten.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Er wordt bekend gemaakt dat de wisselbaarstelling der bankbiljetten tegen zilveren of andere in deze kolonie wettig gangbaar verklaarde munt of geldspeciën, dagelijks van 9 tot 12 uur, zon- en feestdagen uitgezonderd, zal kunnen plaats vinden ten kantore van den Voorzitter der directie van de Gouvernementsbank. (Administratie van financiën).

De Nederl. schoener "Gouverneur van den Brandhof" zal op Maandag den 19 dezer naar de eilanden St. Martin N. G., St. Eustatius en Saba vertrekken.

De mails zullen op den vertrekdag om 2 uur des namiddags gesloten worden.

Onze hartelijke gelukwensch aan de *Cur. Courant* bij haar 80jarig bestaan.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

Henriette V. Hüeck, Sevastian Lamar, Marvet Da Costa Gomez, J. N. Nilsson, Tomas Carbonell W. Teodocio Henriquez 2. Petronila Tilibert, Safira Curiel 2. Facundo Solorzano, Magdalena Goija, Luis G. Villanueva, Alejandro Guia, Pedro Hermoso Prins 2. Eleodoro Pirela, Adolfo Mayora, Georgina Hesbrett, Domingo Antonio Hernandez, Mignel A. Cadenas, Aristides Vidal, Teodosio R. Blanco, Virginia Ogenia, Carmen de Jepes, Francisco Rivas Castillo, Alberto Dominguez, Niordenskiob & Co., Rafael Reyes, Ramon Vegas, Rafael Patino, Jordan & Perez, Aurelio Bermudez & Co., Florensea Manuela, Michel Kouri, Rafael Harari.

NEDERLAND.

—De heer B. R. F. van Vlijmen, ingevolge art. 96 der grondwet, van rechtswege het lidmaatschap van de Tweede Kamer der Staten-Generaal verloren hebbende, zal er eene verkiezing voor een lid dier Kamer moeten plaats hebben.

— Bij de onderteekening van de op 14 Maart 1884 te Parijs gesloten internationale overeenkomst tot bescherming van onderzeesche telegraafkabels werd door den Nederl. gevolmachtigde de verklaring afgelegd, dat de toetreding van Nederland het moederland zou gelden en dat de geheele of gedeeltelijke toetreding voor de koloniën en bezittingen voorbehouden bleef.

Thans is Hr. Ms. Regeering ook voor de verschillende Nederlandsche Koloniën tot de bedoelde internationale overeenkomst toegetreden.

St. Cr.

—Zeer belangrijke beschouwingen werden in de Tweede Kamer der Staten Generaal, bij de behandeling der Staatsbegrooting voor 1893 gemaakt. In een der afdeelingen werd door sommige leden eene vergelijking gemaakt tusschen de werkzaamheid van het tegenwoordige en die van het vorige Kabinet op het gebied der wetgeving.

Het tegenwoordige ministerie bleef in gebreke ter zake van 's lands weerbaarheid, van de sociale wetgeving en van de regeling der gemeentefinanciën de noodig voorstellen te doen.

Al was men verder dankbaar voor de erkenning der christelijk gereformeerden onder den naam, dien zij zelven wenschen te dragen, men betreurde, dat ook met betrekking tot de scheiding vau kerk en staat niets gedaan werd, en dat het onrecht, gelegen in betaling door de leden van sommige kerkgenootschappen voor toelage aan andere, zonder dat hunne predikanten iets ontvangen, bleef voortbestaan.

Tegenover deze beschouwingen werd door andere leden aangevoerd, dat het niet aanging de driejarige werkzaamheid van het vorige Kabinet met den eenjarigen arbeid van het tegenwoordige te vergelijken, en dat het algemeene werkplan der regeering, te vorigen jare in de Troonrede geschetst, onmogelijk in één jaar kon worden uitgevoerd.

Dat de door het vorige Kabinet ingediende legerwet niet is tot stand gekomen, was, naar men meende, het gevolg van de oppositie, die het bij de medestanders van dat Kabinet had gevonden. Aandrang tot indiening van verschillende maatregelen van wetgevenden aard scheen overigens op het oogenblik eenigszins misplaatst, waar de Kamer voorshands met werk overladen was. Intusschen werd ook dezerzijds het uitblijven eener regeling van de uitbetaling van loon aan werklieden betreurd.

Ook in de vorige afdeelingen werden klachten vernomen omtrent den wetgevenden arbeid van het ministerie.

In de eerste plaats kwam men op tegen het uitstel van de regeling der levende strijdkrachten. Men herinnerde dat de grondwetsherziening van 1887 mede was ondernomen op grond van de noodzakkelijkheid, om eene goede wettelijke regeling der defensie mogelijk te maken, en dat bij de jongste algemeene verkiezingen de weerbaarheid ook aan de zijde der liberale partij was vooropgesteld. Intusschen scheen het ministerie thans alleen oog te hebben voor belastinghervorming en kiesrechtherziening. De minister van oorlog, die te vorigen jare nog de spoedige indiening van eene legerwet in het vooruitzicht had gesteld, zocht thans, ook blijkens de jongste Troonrede, waarvoor hij met het geheele Kabinet verantwoordelijk is, dit netelig vraagstuk te ontwijken.

Men begreep niet hoe deze minister, die reeds vóór zijn optreden zijne denkbeelden omtrent de organisatie der levende strijdkrachten in het breede ontwikkeld had en een ijverig deel had genomen aan de behandeling der legerwet, thans eene politiek van uitstel kon volgen, ofschoon hij tegenover zijn voorganger met zooveel nadruk op spoedige regeling had aangedrongen. Enkele leden verklaarden in verband hiermede den minister alle vertrouwen te ontzeggen en tegen de begrooting te zullen stemmen en wegens zijne houding met betrekking tot de legerwet en omdat zij de overtuiging hadden, dat, niettegenstaande het hooge cijfer dier begrooting, de weerbaarheid des lands niet voldoende verzekerd was.

Hiertegenover werd door andere leden opgemerkt, dat bij de optreding van het ministerie terstond belastinghervorming en kiesrecht-herziening op den voorgrond hadden gestaan. Niemand heeft verwacht, dat aan de regeling der levende strijdkrachten de voorrang boven die beide zaken zou gegeven worden. Intusschen scheen er geen grond voor de onderstelling, dat de minister van oorlog dit netelig vraagstuk zou willen ontwijken, al bleven zijne voorstellen ook langer uit dan hij-zelf ondersteldhad. Men behoorde hem den noodigen tijd te laten, om het werk gereed te maken, evenals men tegenover den vorigen minister gedaan had. Somigen leden voegden hieraan de opmerking toe, dat van den minister verschillende maatregelen in het belang van het leger en eene gemakkelijke en spoedige mobilisatie waren uitgegaan, welke zij alleszins waardeerden.

Voorts werd aangedrongen op indiening van de wet betrekkelijk de vereenigbaarheid van het Kamerlidmaatschap met bezoldigde ambten; op de regeling van het kiesrecht voor de gemeenteraden; op een wetsvoorstel ter verzekering van de gezondheid en veiligheid van volwassen werklieden in fabrieken; op ontwerpen ter voorziening in het lot van oude en verminkte werklieden en ten slotte al op herziening van het plaatselijk belastingstelsel, waarbij gevraagd werd of althans voorloopig niet iets kan gedaan worden, om de gemeenten te ontheffen van lasten die op het Rijk moeten rusten.

Met betrekking tot de verdeeling van de landbouwzaken, de onderwijsaangelegenheden en de sociale quaestiën over de verschillende departementen werden uiteenloopende denkbeelden ontwikkeld.

Is het waar—werd gevraagd—dat de Regeering iemand naar Parijs en naar Berlijn heeft gezonden, om de sociale queastie aldaar te bestudeeren? Men zou dit afkeuren, want dit kan hier te lande evengoed geschieden.

Wat de begrooting zelve betreft, betreurden vele leden het gemis aan spaarzaamheid, vooral bij de militaire uitgaven, waar tegenover evenwel door anderen werd betoogd, dat wij althans in staat dienen te zijn, om onze neutraliteit te handhaven, en een eersten aanval te keeren, zoodat de bondgenooten gelegenheid hebben ons ter hulp te komen.

De regeling van den tijd werd in een paar afdeeling ter sprake gebracht. Acht de Regeering — vroeg men — nog steeds éénheid van tijd wenschelijk? en zoo ja, zou zij dan de spoorwegbesturen niet willen uitnoodigen, om den dienst te regelen, (als vroeger) naar den Amsterdamschen of naar den Midden-Europeschen tijd? In laatstgemelden zin werd geadviseerd.

Ook de quaestie van de verzekering van werklieden tegen ongelukken werd ter sprake gebracht. omtrent den vorm, waarin dit behoordt te geschieden, vooral met betrekking tot de verplichtingen, die de aannemers op zich moeten nemen, werden uiteenloopende meeningen ontwikkeld.

BUITENLAND.

Italie.—In een artikel voorkomende in *Osservatore Romano* van den 3 November, wordt omtrent het eerbewijs dat Keizer Wilhelm II onlangs aan de nagedachtenis van Luther gaf; en omtrent den toast door dien Soeverein uitgesproken vóór hij uit Luthers beker dronk, het volgende gezegd:

"Op twee plaatsen niet ver van elkander gelegen worden twee gedenkfeesten gevierd, ter eere van twee mannen, ter herdenking van twee feiten, die, om zeer verschillende redenen belangrijk zijn gebleven en zullen blijven, wijl zij een onuitwischbaar merkteeken in de geschiedenis van het menschelijk geslacht hebben achter gelaten.

Een dier gedachtenisvieringen heeft betrekking op Christoforus Columbus en de ontdekking van Amerika; de andere op Luther en de zoogenaamde protestantsche Hervorming. De eerste is vooral te Genua gehouden, en men kan zeggen dat zij in geheel die oude en nieuwe wereld weerklank heeft gevonden. De anderen had plaats te Wittemberg binnen de vier muren van een "evangelischen" tempel door eenige Soevereinen de daar zelve of in den

persoon hunner plaatsvervangers tegenwoordig waren.

Het groote katholieke genie van den man die de godsdienstige, zedelijke en maatschappelijke eenheid der geheele wereld volmaakte is in vergelijking gesteld met het overprikkelde genie van hem, die de godsdienstige eenheid van Europa verbrak en aldus de deur open zette voor de droevige scheuring van zijn politieke en van zijn maatschappelijke eenheid.

Niet zonder reden vallen deze dingen samen; dezen bijeenbrenging van menschen en zaken, die vergelijking tusschen de ontdekking van Columbus en de hervorming van Maarten Luther is niet zonder grond. Indien men de beide mannen en de beide gebeurtenissen met elkander vergelijkt kan men hun karaktertrekken vinden in den geest die hen bezielde en in de uitwerkselen die zij veroorzaakten. De heldhaftige onderneming van den groote Genuees treedt na vier eeuwen voor ons in zijn verhevenste grootheid; in een licht zelfs dat de voorbijgesnelde geslachten niet zoo helder aanschouwd hebben. En hoe verschijnt ons van den anderen kant het afbrokkelende werk van den afgevallen monnik van Wittemberg?

Een eerbiedwaardige Grijsaard heeft gezegd: *Christophorus Columbus behoort ons.*

Een jonge Vorst heeft uitgeroepen: *Ik houdt vast aan Luther.* De Grijsaard is het hoofd van 300 millioen katholieken over de oppervlakte der aarde verspreid; de andere is een souverein van 18 millioen protestanten.

Nog een bemerking: die 300 millioen belijden hetzelfde geloof, erkennen hetzelfde Hoofd; en hoeveel soorten van "geloof" daarentegen belijden die 18 millioen niet, en, uit kracht der vrijheid van onderzoek, aan hoeveel hoofden gehoorzamen zij niet. Waar is de eenheid van geloof, de eenheid van bestuur? Waar is het ware gezag? Berust het bij hem, die het van Christus ontving, of bij hem die het van Maarten Luther meende ontvangen te hebben?"

Zonder moeite ziet men het ontzaglijk verschil dat er ligt tusschen de beiden feesten te Genua en Wittemberg gevierd.

Oostenrijk. — De benoeming van den heer Weckerlé tot president van het nieuwe Hongaarsche ministericis een groote triomf voor de liberale partij. Zooals men zich herinnerenzal, nam de vorige premier, graaf Szapary, zijn ontslag, omdat keizer Frans Jozef weigerde zijn toestemming te geven tot de indiening van een wetsontwerp op het verplicht *burgerlijk* huwelijk. En nu treedt Weckerlé als eerste minister op met een program, waarop het burgerlijk huwelijk een eerste plaats inneemt. De nieuwe premier zal uitvoering geven aan een plan, dat zijn voorganger het ministerieele leven kostte. Hoe is deze plotselinge en snelle verandering bij Z. M. Frans Jozef te verklaren?.... In het korte tijdsverloop tusschen het ontslag van Szapary en de benoeming van Weckerlé, werd door de liberale meerderheid van het Parlement een bijeenkomst gehouden, waar verschillende coryphееën o. a. Koloman Tisza en graaf Theodoor Andrassy het woord voerden. Beiden waren in hunne uitingen betreffende de oplossing der crisis zeer beslist. Zij verklaarden, dat de liberale partij haar verleden zou verloochenen, wanneer zij een regeering steunde, die zich niet verbond het verplicht burgerlijk huwelijk in te voeren. Deze verklaring werd met groote geestdrift toegejuicht en graaf Andrassy, de onder-voorzitter der Kamer, ging nog verder. „Ik zal mijn sympathie alleen schenken aan een ministerie, dat het program van demissionnaire regeering ongeschonden overneemt."

Den keizer-koning werd dus duidelijk te verstaan gegeven, dat hij zich had te schikken naar de eischen der liberale meerderheid en Frans Jozef is, gelijk reeds zoo dikwerf geschiedde gezwicht. De liberalen jubelen. Weckerle, zoo heet het, is de grootste troef, die men kan uitspelen tegen Rome en de „clericale" partij.

Dat belooft wat voor de toekomst!

Amerika.—Den 4n Maart van het volgend jaar zal Harrison, de gewezen president der Vereenigde Staten, het „Witte Huis" (de presidentswoning) ontruimen. In den laatsten tijd heeft hij er veel smart doorgestaan, en het zal wellicht hem, den eenvoudigen, vromen Christen, niet spijten, dat hij zich nu in stille rust en afzondering kan terugtrekken. Niemand kan hem iets verwijten met het oog op zijn handelingen als president.

Met den eenvoud in het „Witte Huis" zal het na Maart wel gedaan wezen. Niet dat Cleveland zoo weelderig heeft, maar zijn vrouw vormt een sterke tegenstelling met de vrome, nu overleden gade van Harrison. De Champagne zal nu in het Witte Huis weer schuimen, en de élite der „upper-ten-thouzand" zal er zich vereenigen ten dans. Het sterk geprononceerde calvinistische type, zooals een blad het eens noemde, raakt nu verloren.

Cleveland is overigens een rechtschapen en werkzaam man. Vóór 56 jaren geboren als predikantszoon, bezocht hij de academie en werd daarna platteland-advocaat, d. i. iemand die in Amerika allerlei werk doet: later werd hij kantonrechter te Buffalo, en vervolgens burgemeester dier bloeiende koopstad aan het Eriemeer. Zijn succes als zoodanig was groot. Vóór zijn benoeming was Buffalo een brandpunt van gemeentelijk bederf; binnen twee jaren echter zuiverde Cleveland den gemeentelijken Augiasstal en maakte hij stad tot een der best bestuurde des land. Zijn succes was zóó groot, dat hij tot candidaat voor het gouverneurschap van den staat New-York werd benoemd em met groote meerderheid werd gekozen. En in 1884 ontsloten zich voor hem de deuren van het Witte Huis, dat hij thans ten tweede male zal binnentreden, ongetwijfeld om dezelfde politieke eerlijkheid aan den dag te leggen, die hem in 1888 de nederlaag bezorgde, toen vele zijner geestverwanten wraak op hem namen om zijn onpartijdigheid als president.

— De *Moniteur de Rome* bevat een tweetal merkwaardige documenten, betrekking hebbende op de deelname van den Paus aan de tentoonstelling van Chicago. Het eerste is een brief van den staatssecretaris der Vereenigde Staten, den heer John Forster, en gericht aan den pauselijken staatssecretaris, kardinaal Rampolla. De heer Forster betuigt namens den president der Ver. Staten zijn dank voor de belangstelling, voor Leo XIII ten opzichte der tentoonstelling aan den dag gelegd en door de merkwaardige voorwerpen die door den Paus naar deze tentoonstelling gezonden, voorwerpen, die op de ontdekking van Amerika betrekking hebben. Hij deelt voorts mede dat alle voorwerpen, die aan Columbus herinneren, in een afzonderlijk gebouw — een juiste reproductie van het beroemdeklooster de la Rabida, waar de groote ontdekker zoo langen tijd verblijf hield — zullen worden tentoongesteld en dat men er met de uiterste zorg voor waken zal, dat niets worde beschadigd of zoek raakt. Ten slotte zegt de staatssecretaris het volgende: „De nauwe betrekkingen tusschen den H. Stoel en de onderneming van Christoffel Columbus hebben op zulk een innige wijze de herinnering aan Rome en zijn Opperherders verbonden met de ontdekking en de kolonisatie van Amerika en hebben zulk een grooten invloed uitgeoefend op den vooruitgang der Nieuwe Wereld, dat deze afzonderlijke tentoonstelling (van Vaticaansche voorwerpen) tot het belangrijkste der viering van het eeuwfeest der ontdekking zal behooren. Door hiertoe mede te werken, bewijst Z. H. aan ons land een attentie, welke niet alleen door de organisateurs der tentoonstelling, maar door het geheele Amerikaansche volk op hoogen prijs zal worden gesteld."

In het antwoord, dat kardinaal Rampolla op dit schrijven gaf, wordt o. a. verklaard, dat de Paus een bijzondere reden heeft, om van zijn welwillendheid jegens de regeering der Ver. Staten te doen blijken en wel de vrijheid, welke de katholieken er genieten. Voorts deelt de prelaat mede, dat mgr. Satolli belast is, den H. Vader bij de feestelijkheden te vertegenwoordigen.

VERSCHEIDENHEDEN.

In een duitsch dorpje was na afloop van een begrafenisplechtigheid de geheele stoet treurende met de schoolmeester aan het hoofd naar een herberg gegaan, om daar het leed te verzetten door een goed maal.

De onderwijzer had zijn hoogen zijden hoed op, het symbool der deftige geleerd heid waartegen heel het dorp vol oprechte bewondering opzag, — want de man was tamelijk lang — naast zich op de bank gezet, vol zorg voor het fraaie familiestuk. Onder het maal kwam het gesprek op Columbus en vandaar al spoedig op diens beroemd EI. Nadat er lang over de eieren gesproken was en over de goede hoedanigheden van deze kostelijke gave des hoens, zeide een loos boertje, dat hij wel 45 eieren in de hoed van den schoolmeester zou kunnen stoppen.

De onderwijzer bestreed dit en er werd gewed dat, zoo 't boertje het niet klaarspeelde, meester de eieren zou mogen houden.

Vijf-en-dertig eieren werden in den hoed gelegd, doch toen was deze vol, — zoo vol als 't hoofd dat hij gewoonlijk dekte. De aanwezigen wenschten den schoolmeester reeds succès, toen het boertje doodbedaard de eieren in elkaar drukte en er, met een sluw lachje op 't gelaat, nog tien bijvoegde.

Een in de Vereenigde Staten, onder den naam van „menschelijke struisvogel" bekend persoon heeft een operatie moeten ondergaan. Acht jaar lang had hij den kost verdiend met het inslikken van spijkers, stukken glas, enz. maar ten laatste kwam zijn maag hiertegen in verzet, en had hij hulp noodig, het bleek dat de maag een pond spijkers bevatte van allerlei soort, groot en klein, benevens eenige schroeven en een aantal glasscherven. Niettegenstaande dit was zijn maag geheel normaal. Men kan zich aan alles wennen!

Een dame te Londen is onlangs in de dierentuin van een beurs met zes souvereinen beroofd door.... een der olifanten. De dikhuidige dief, die het gestolen geld inslikte, is, ondanks de hulp van een paar apothekers, nog niet meer dan twee der goudstukken kwijtgeraakt. De dame zal den olifant, of liever zijn eigenaar, de directie van *the Zoo*, een proces aandoen tot teruggave van de overige vier souvereins.

NOTICIANAN DI CABEL.

Paris, 9 Dic:— Ministerio nobo a obtené un voto di confianza di Cámara pa 306 voto contra 104. Ministerio a comprometéle di yudá, te na cierto limite, e comisión di Canal di Panamá.

Na consecuencia di cogementoe di algún rebelde brazileño den república argentina, ta probable koe bini dificultad entre e dos nacionnan.

Mr. Waddington, embajador di Francia na Londres i lord Kildeplat a visitá Mr. Gladstone na Hawarden.

Paris, 11 Dic:— Ministronan Ribot i Bourgeois a asistí ayera na reunión dje comisión d'enquête di Canal di Panamá.

Nan a priminti di entregá e documéntonan judicial tocanti e asunto, ma bao di condición koe ningún miembro por divulgá nan contenido, ni impedí justicia di sigui su curso.

Paris, 13 Dic:— E doctornan encargá coe autopsia di cadáver di barón Reinach, a declará koe él a moeri morto natural.

Berlin.— Debátenan riba ejército a coeminsá den Reichstag.

Madrid.— Señor Sagasta a formá un gabinete nobo.

Londres. — Gobierno inglés a decidí di sacá un estampilja di correo di valor di un penique, i lo él ta poné na uso den hinter reino.

Paris, 14 Dic:— Cámara di diputádonan a adoptá aumento di deréchonan riba bebidanan alcoólica, koe lo ta alzá na 245 franco.

E comisión di Canal di Panamá ta investí coe poder judicial.

Mr. Ribot, en virtud di calúmnianan dirigí pa cierto partido, dici koe ta necesario un *enquête*; i gobierno ta sperá koe toer cos lo bini na clá. El ta exigí apoyo di toer miembro di Parlamento koe ta deseá di conservá República su forza actual. Courant *Figaró* dici koe Mr. Herz, socio di barón Reinach, por clará e asuntonan di Canal di Panamá.

Viena.— Emperatriz tin idea di bai Madrid, Madera, Islanan Canarias i Antiljanan Occidental.

New-York.— Courant *Herald* ta bisá koe gobierno di Venezuela, afin di conservá posesionnan actual di república i di defendé nan contra pretensión di inglesnan, a nombrá un gobernador pa e posesionnan.

Paris, 15 Dic:— Mr. Rouvier a presentá su dimisión na consecuencia di un carta di Mr. Clemenceau koe ta acuséle di tin complicidad den e escándalo di Panamá.

Rouvier no ta haci oposición pa comparecé delanti di tribunal, i él ta bisa, koe si ta cos él a visitá barón Reinach, esai a socedé solamente pa humanidad.

Mr. Tirard lo ta sucesor di Mr. Rouvier.

"MIDE TRES MIL MILLAS DE LARGO."

ALUDIMOS al gran rio Mississippi en la América. Por centenares de millas de su curso sus aguas están amarillas á causa de la tierra que la corriente rápida ha arrastrado de sus orillas. Probablemente tiene siempre en movimiento el Mississippi tierra bastante de la que podrían producirse más de una rica hacienda, por más que la cantidad sea por supuesto mayor en épocas de inun-

daciones. Así es para beberse, y aun para emplearse para lavar, las aguas del Mississippi deben antes purificarse.

Lo mismo sucede con toda otra cosa que ya por apariencia ó utilidad es apartada de su índole. Por ejemplo, la sangre de nuestro cuerpo es como un rio. Desde el corazón hasta las extremidades es de color vivo rojo, pero á su regreso por las venas es oscura y pesada. La razón de esto es que cuando sale del corazón acaba de ser purificada y cuando vuelve está cargada de toda clase de materias de desecho que ha recogido durante su viaje. En otras palabras, la sangre, que es solamente alimento digerido completamente, lleva la vida en su corriente roja y trae la enfermedad y muerte en la oscura.

Hablando de su propia condición hace unos seis años, cierta señora escribe que su piel se puso gradualmente amarilla y luego de color de azafrán. Juntamente con este experimentaba varios síntomas de enfermedad. Se sentía más ó menos dolor en los costados y dificultad considerable en respirar. Su apetito, antes bueno, empezó á faltarle, y después de comer relativamente poco, la región del estómago se encontraba muy afectada. Había una correspondiente pérdida de energía tanto de la mente como del cuerpo, y se sentía cansada, lánguida y endeble.

Ahora bien debemos observar que en caso de fatiga natural ocasionada por el trabajo ú otro esfuerzo, el reposo es un remedio que no falla. El sueño y el descanso renuevan nuestras fuerzas, pero hay una clase de fatiga que el descanso no alivia, y para la cual el Angel del sueño no trae cura en sus alas. ¿Qué vil artimaña es esta?

Añade dicha señora lo siguiente:—"Guardé cama finalmente y me visitó un médico, el cual dijo que mi hígado estaba afectado y que yo tenía la ictericia. Me dió medicinas pero no teniendo estas ningún buen éxito, me aconsejó fuese al hospital. Como yo me opusiera á esto, dijo que podría probar un cambio de aire y ver lo que este cambio hacía. En vista de esto abandoné mi colocación, y me fuí á mi casa en Fairford, en Gloucestershire.

"No hallando mejora alguna con este cambio, consulté otro médico, el cual me asistió algún tiempo, pero mi salud no mejoraba. Apesar de todo lo que hice no me era posible recuperar jamás mi salud. Luchando entre el sentimiento, el temor y la esperanza, llevé esta existencia hasta Julio, 1890, cuando una conocida me recomendó probase el Jarabe de la Madre Seigel. En efecto, quedé impresionada de tal modo de lo que se decía con respecto á esta medicina que mandé á mi sobrina á una distancia de cuatro millas para que me comprase una botella. Después de consumir el contenido me sentí mejor. Parecía que un peso se me había quitado de sobre el pecho, mi paladar para alimentos volvió, y gradualmente me encontré en todos conceptos más fuerte. Terminaré diciendo que después de haber agotado dos botellas más del Jarabe pude volver á Birmingham completamente curada, y desde entonces no he tenido indicios de mi dolencia. Es solo justo mencione que hoy me encuentro mejor que lo que he estado durante muchos años, y si hubiese conocido antes el Jarabe de la Madre Seigel hubiera podido evitarme un buen porque de subrimientos y miseria que me entristece el recordar."

La Señora á que nos referimos es la Señorita Da. Sarah Hawkes del "Lion Inn," Longmore Street, Birmingham, Inglaterra. Ese color amarillo ó de azafrán de la sangre fué motivado por la falta del hígado en secretar ó retirar la bilis de la sangre. Habiendo permanecido esta en la sangre fué conducida á todas partes del cuerpo, y necesariamente se dejaba ver al través de la piel, el matiz pálido que menciona.

Sírvanse comprender que la bilis útil para ayudar y mover los intestinos es un veneno cuando se encuentra en la sangre. Toda enfermedad biliosa en todas sus formas es un síntoma de indigestión y dispepsia, el origen de la mayoría de nuestros dolores y enfermedades.

No es nada nuevo decir que el bueu éxito del Jarabe de la Madre Seigel en reanimar la digestión adormecida, estimular el hígado y purificar así la sangre, le da preferencia sobre toda otra medicina como cosa de toda confianza cuando el empleo de las drogas ordinarias no ha dado resultado satisfactorio.

La sangre encierra en sí el secreto de lo vida, y este remedio conserva ese rio color de rubí, claro é impio. 3

LUZ DIAMANTE,

LONGMAN & MARTINEZ,
NEW YORK.

Libre de Explosión, Humo y Mal Olor.
— De Venta Por —
Las Ferreterías y Almacenes de Víveres.

ASMA Catarros, Opresiones y las Enfermedades de las Vias respiratorias, se curan con los TUBOS - LEVASSEUR

NEURALGIAS y todas las Molestias nerviosas, se curan al instante con las Píldoras anti-neuralgicas del Dr CRONIER

Exigir el Sello de Garantía de la Union de los Fabricantes.
Paris: Farmacia ROBIQUET, 23, rue de la Monnaie, y en las principales de las Américas.

En Casa de todos los Perfumistas y Peluqueros de Francia y Estranjeros

La VELOUTINE

Polvos de Arroz especial
PREPARADO AL BISMUTO
Por CHles FAY, Perfumista
PARIS, 9, Rue de la Paix, 9, PARIS

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"

TUSSCHEN

NEW-YORK,

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

1892.	Caracas.	Venezuel.	Philadelphia	Caracas.	Venezuela.	Philadelphia
Vertrekt van NEW YORK....	Nov. 2	Nov. 12	Nov. 23	Dic. 3	Dic. 14	Dic. 24
Komt aan te CURAÇAO	„ 8	„ 18	„ 29	„ 9	„ 20	„ 30
Vertrekt van „	„ 9	„ 19	„ 30	„ 10	„ 21	„ 31
Komt aan te PTO. CABELLO	„ 10	„ 20	Dic. 1	„ 11	„ 22	Enro. 1
Vertrekt van „	„ 10	„ 21	„ 1	„ 12	„ 22	„ 2
Komt aan te LA GUAYRA..	„ 11	„ 22	„ 2	„ 14	„ 23	„ 3
Vertrekt van „ ..	„ 15	„ 25	„ 6	„ 16	„ 27	„ 6
Komt aan te PTO. CABELLO	„ 16	„ 26	„ 7	„ 17	„ 28	„ 7
Vertrekt van „	„ 16	„ 26	„ 7	„ 17	„ 28	„ 7
Komt aan te CURAÇAO	„ 17	„ 27	„ 8	„ 18	„ 29	„ 8
Vertrekt van „	„ 18	„ 29	„ 9	„ 20	„ 30	„ 10
doet LA GUAYRA aan .... om passagiers en *Mails* aan wal te zetten en in te nemen.	„ 19	„ 30	„ 10	„ 21	„ 31	„ 11
Komt aan te NEW-YORK..	„ 25	Dec. 6	„ 16	„ 27	Enro. 6	„ 17

Stoomschip Maracaibo.

Vertrekt van CURAÇAO	Nov. 19	Nov. 30	Dic. 10	Dic. 21	Dic. 31
Komt aan te MARACAIBO	20	Dic. 1	11	22	Enro. 1
Vertrekt van „	26	6	17	27	6
Komt aan te CURAÇAO	27	7	18	28	7

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouwd en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,
Agenten.

PEPSINA DE HOGG

RECETADA POR EL CUERPO MÉDICO DESDE 1854

La PEPSINA titulada de HOGG, *es cinco veces mas activa que la Pepsina amilácea.*

1° PÍLDORAS DE PEPSINA PURA ACIDIFICADA, Males de estómago, digestiones difíciles, gastralgia, etc.
2° PÍLDORAS de PEPSINA con HIERRO reducido por el HIDROGENO Malas digestiones de personas débiles y anémicas.
3° PÍLDORAS DE PEPSINA CON IODURO DE HIERRO. Dispepsia complicada de linfatismo, de raquitismo, etc.

Estas pildoras son muy solubles en el estomago.

HOGG, 2, RUE CASTIGLIONE, PARIS y FARMACIAS.

ACEITE DE HOGG

de HÍGADO FRESCO de BACALAO, *NATURAL, MEDICINAL*

El mejor que existe puesto que ha obtenido la mas alta recompensa *en la* EXPOSICION UNIVERSAL DE PARIS DE 1889

Recetado desde 40 AÑOS en Francia, en Inglaterra, en España, en Portugal, en el Brazil y en todas las Republicas Hispano-Americanas, por los primeros médicos del mundo entero, contra las Enfermedades del Pecho, Tos, Personas débiles, los Niños raquiticos, Humores, Erupciones del cútis, etc.

Es mucho mas activo que las Emulsiones que contienen mitad de agua, y que los aceites blancos de Noruega, cuya epuracion les hace perder una gran parte de sus propiedades curativas.

Se vende solamente en frascos TRIANGULARES. — Exijase sobre la etiqueta el SELLO AZUL del Estado Francés

SOLO PROPIETARIO: HOGG, 2, rue Castiglione, PARIS, Y EN TODAS LAS FARMACIAS.

SASTRERIA I ZAPATERIA
"LA UNION."

NA PUNDA, HEERENSTAAT, RIBA PACUS DI

A. A. CORREA.

Bao di responsabilidad di St. Jozefs-gezellen-Vereeniging ta establece ai es dos winkel, dirigí pa Señores JOHN WEES i A. CAPELLO, caminda nan ta bende toer sorto di material, ta pronto den trahamentoe di toer kiko ta di cuenta di Sastreria i Zapatería. Na un prijs conveniente nan ta foera wagen ó sjers bonita manera nobo.

BOEKI DI MISA.

Formulaire	ƒ 4.—
Idem.	3.50
Zaadkorreltje coe slot	2.25
God is mijn heil	2.—
Palmhof	0.50
Weg des Hemels	0.63
Jehova	1.25
Sagrado Coerazon	0.75
Maand van Maria	1.25

i un porcion di e boekinan di Pader Lebon na 63 cens pa un.

AURELIO ALVAREZ.

Gebroeders Margry & Snickers.

ROTTERDAM. — HOLANDA.

Gran Fábrica di toer clasa di trabao di marmer, piedra, koper, heroe i paloe.

Especialidad den trahamentoe di toer sorto di monumento.

Ta manda figura gratis na ken koe pidi.

Prijs mas hustoe posibel.

Trabaonan lo ta entregá na Curaçao bon empaquetá, sigurá i liber di toer gastoe.

Colegio "SANTO TOMAS."

PARA ALUMNOS INTERNOS.

BAJO LA PROTECCIÓN DEL ILMO.

VICARIO APOSTOLICO DE

CURAZAO.

En este Colegio situado en un punto verdaderamente higienico se reciben alumnos de todas partes para ser instruidos, con asiduidad y tratados con cuidado paternal.

Por mas informas dirijanse los interesados á la *Dirección del Colegio "Santo Tomás," San Fuego, Curazao.*

CHOCOLATE "CURAZAO"

PREPARADO ESPECIALMENTE POR LOS SUCESORES DE LA ANTIGUA Y ACREDITADA FÁBRICA
"GENIS Y BARCONS"
DE
PUERTO CABELLO

para el consumo de esta población.

Se garantiza el mejor esmero en la elaboración de este chocolate, en la que se emplea los mejores cacaos, azúcar y canela.

PRECIO MÓDICO.

A. Bethencourt é hijos. Curazao.

Imprenta de la Libreria de A. BETHENCOURT É HIJOS, Curazao.